

Възвръщно движение, *sn.* la rétrogradation et -gression. [colmante.]
— высена блатлива земя, *sf.*, *Agric.* le
— высене, *sn.* l'élévation *f.*, exhaustissement, rehaussement, agrandissement, relèvement *m.*; 1. (на чинъ благородство), l'anoblement *m.*; 2. (на душата къмъ Бога), l'anagogie *m.*; 3. *Fortif. Mar.* le relief.
— высенъ, *adj.* éminent, relevé; || *fig.* élevé; || (на чинъ), promu.
— высеностъ, *sf.* l'élévation *f.*, éminence *f.*; || (на същане), la grandeur d'âme.
— высявамъ, *va.* éllever, exhausser, rehausser, relever; 1. hausser, surhausser, ennoblir, lever, promouvoir à; 2. *fig.* charmer; 3. (на чинъ благородство), anoblir; 4. -ca, vr. monter, s'agrandir; 5. *fig.* se pousser; 6. възвъсяваса (за душата), *v. imp.* elle s'élançait. [effervescent.]
— връхъ, *adj.* petillant et pétillant; || *Chim.*
— главникъ (у книга), *sn.* la tranchefile.
— главница, *sf.* le coussin, oreiller, chevet, matelas *m.*; -ичентъ, de coussin.
— главничка, *sf. dim.* le coussinet, le carreau; 1. (отъ тифтикъ), *Chir.* le plumas-seau; 2. (ради забождане иди), la pelete; 3. (за добри миризми), le sachet; 4. (подъ съда), le panneau; 5. (за ресоръ въ карета), le lisoir; 6. (за топъ), la semelle. [nème *m.*].
— гласене (въ риторика), *sn.* l'épiphonie.
— глатка (хрущълка надъ гръклани-тъ), *sf.* *Anat.* l'épiglotte; || въспалене на —, *Med.* l'épiglotite *f.*
— глатченъ, *adj.* épiglottique.
— горчивъ, *adj. fig.* aigrelet et aigret.
— давамъ, *va. fig.* payer.
— давгатъ, *va.* éllever, relever, établir, ériger; 1. *fig.* amenter; 2. (до небеса и *fig.*), mettre sur le pinacle; 3. -ca, vr. se rebeller, se mutiner; 4. *fig.* se révolter, s'insurger.
— движане, *sn.* l'établissement, *m.*, érection, émeute *f.*, mouvement *m.*, mutinerie *f.*, les troubles *m.*, la sédition; || (накъ), le relèvement; || *fig.* la révolte, le soulèvement, une levée de boucliers *m.*
— държамъ, *va.* refréner; || -ca, vr. s'abstenir de, se garder, se retenir, s'empêcher de, se contenir; || (отъ нѣщо), se refuser à, se priver de, se servir de, jeûner.
— държане, *sn.* l'abstinence *f.*, la modération, continence, privation, tempérance *f.*; || (отъ нѣщо), Jur. l'abstention *f.*; || *fig.* la sobriété.
— държентъ, *adj.* moderé, continent, sage, tempérant; || *fig.* sobre.
— държникъ (който не пие вино), *sc.* un abstème. rance, sagesse *f.*
— държностъ, *sf.* la modération, tempé-

Въздухъ, *sm.* l'air *m.*, le vent, l'évent *m.*; 1. който живѣе въ —, *H. nat.* aériole, *adj.*; 2. излязяне — отъ мъхуръ, le dégonflement; 3. испущамъ -ть отъ нѣщо, *va.* dégonfler; 4. наука за -ть, l'aérologie *f.*; 5. описане на -ть, l'aérographie *f.*; 6. очистяване на -ть, l'assainissement *m.*; 7. подновяване —, la ventilation; 8. поемане —, *Méd.* l'inhalation *f.*; 9. (покръвъ на потири), la pale et pulle; 10. пущамъ -ть отъ нѣщо, *va.* désenfler; 11. наука за равновесие на -ть, l'aérostatique *f.*; 12. турло —, courant d'air; 13. на читъ —, à l'air libre, en plein air ou vent; 14. отивавамъ начистъ —, *vn.* prendre le frais.
— духоносен съждъ, *sm.* Bot. la trachée et trachée-artère.
— духообразенъ, *adj.* aérisé.
— духоплаване (въздушно плаване), *sn.* Phys. navigation aérienne *f.*, l'aérostation *f.*
— духоплавачъ, *sm.* un aéronaute, aérostier *m.* [le porte-vent].
— духопрѣдна цѣвка (въ органъ), *sf.*
— душенъ, *adj.* aérien, pneumatique.
— валикъ, *sm.* l'aérostat *m.*, ballon aérostatique *m.*, le montgolfière.
— мъхуръ, *sm.* le ballon; || майсторъ на -ри, un ballonnier.
— душно искълване (на торбичка), *sn.* Chir. la pneumatoçèle.
— климало, *sn.* machine pneumatique *f.*
— огниво, *sn.* briquet pneumatique *m.*
— явяване, *sm.* le phénomène.
— джшамъ, *vn.* soupirer, gémir; || *fam.* geindre; || (за нѣщо), bayer après, gemir de, sur.
— джшане, *sn.* le soupir, gémississement, hélas *m.*; || съ -неа изявявамъ скърбъ-та си, *va.* soupirer.
— джшникъ, *sm. fam.* un soupirant.
Въскачевамъ, *va.* monter; 1. (на чинъ), avancer; 2. който въскачева, le cunetateur ou temporiseur; 3. -ca, vr. *fig.* se percher.
— качане, *sn.* la promotion; || (на планина), la montée.
— кисъло вещество, *sn.* l'acidule *m.*
— кисълостъ, *sf.* *Méd.* l'acésescence *f.*
— кисъль, *adv.* aigrelet et aigret, acescent.
— кръсна буква, *sf.* lettre dominicale *f.*
— проповѣдъ, *sf.* la dominicale.
— кръснать умирамъ изново, *vn.* remourir.
— кръснителънъ, *adj.* résurrecteur.
— кръснувамъ, *vn.* ressusciter.
— кръснуване, *sn.* la résurrection; || спомбенъ за —, résurrectionnel, *adj.*
Възлагамъ, *va.* imposer.
— лазителенъ поясъ, *sm.* l'ascendance *f.*; || роднина по —, pl. Jur. les -s.
— лазямъ, *vn.* monter, se lever, grimper; 1. или са качвамъ пакъ, remonter; 2. *fam.* se hisser; 3. възлазя (единъ на другъ).